İzinsiz Ödeme Kuruluşu Faaliyeti

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 7. Ceza Dairesi	16.06.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/4666	2026/7048	6493 s.K. 28/1, 6493 s.K. 12/2-b, CMK 302/2, CMK 231/5

ÖZET

Şirket hesabı üzerinden ticari ilişkiye dayanmayan para transferlerine aracılık eden sanık hakkında istinafın ihracat bedeli ve ticari temsilci istisnasına dayanan beraat kararı bozuldu; eylemin 6493 sayılı Kanun m.28/1 izinsiz ödeme kuruluşu faaliyeti suçunu oluşturduğu kabul edildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/izinsiz-odeme-kurulusu-faaliyeti-para-transferi-2026-7048/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

7. Ceza Dairesi 2025/4666 E. , 2026/7048 K.

"İçtihat Metni"

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 2024/3564 E., 2024/3855 K.

SUÇ : 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun'a muhalefet

HÜKÜM : İlk Derece Mahkemesince verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının, beraat kararına çevrilmek sureti ile istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddi

TEBLİĞNAME GÖRÜŞÜ : Bozma

Yapılan ön inceleme neticesinde; sanık hakkında verilen hükmün temyiz edilebilir olduğu, temyiz edenin hükmü temyize hak ve yetkisinin bulunduğu, temyiz isteminin süresinde olduğu, temyiz dilekçesinde temyiz sebeplerine yer verildiği, temyiz isteminin reddini gerektirir bir durumun bulunmadığı tespit edilmekle, gereği düşünüldü:

I. HUKUKİ SÜREÇ

A. İlk Derece

İstanbul 3. Asliye Ceza Mahkemesinin 17.09.2024 tarihli kararı ile 6493 sayılı Ödeme ve Menkul Kıymet Mutabakat Sistemleri, Ödeme Hizmetleri ve Elektronik Para Kuruluşları Hakkında Kanun'a (6493 sayılı Kanun) muhalefet suçundan açılan kamu davası sonucunda sanığın anılan Kanun'un 28/1 maddesi uyarınca neticeten 1 yıl 8 ay hapis ve 66.640,00 TL adlî para cezası ile cezalandırılmasına, 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun (5271 sayılı Kanun) 231/5. maddesi uyarınca hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiştir.

B. İstinaf

Kararın sanık müdafi tarafından istinaf edilmesi üzerine İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 32. Ceza Dairesinin kararı ile sanık hakkındaki hükmün açıklanmasının geri bırakılması kararının kaldırılmasına ve sanığın atılı suçtan beraatine karar verilmiştir.

II. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Katılan Vekilinin Temyiz İstemi

İlk Derece Mahkemesince sanığın mahkûmiyetine karar verildiğine, bu kararın bozulup sanık hakkında beraat kararı verilmesine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının hatalı olduğuna, ihracat bedellerinin yurda getirilmesi hususunda, sanığa verilen herhangi bir iznin bulunmadığına, ihracat bedellerinin getirilmesine ilişkin usullerin Tebliğ ve Genelge ile belirlendiğine, bunların sıkı şekil şartlarına bağlandığına, aşamalarda yer alan savunmalarda sanık faaliyetleri nedeniyle yazılı sözleşme, belge düzenleme zorunluluğunun bulunmadığının belirtildiğine, Tebliğ ve Genelgede belirtilen belgelerin hiçbirinin dosyada bulunmadığına, gerekli bildirimler yapılmadığından sanığın eylemlerinin ihracat bedellerinin getirilmesi olarak nitelendirilemeyeceğine, yine sanığın eylemlerinin de 6493 sayılı Kanun'un 12/2. maddesinde sayılan istisnalar arasında da bulunmadığına, sanık tarafından temsilcinin nam ve hesabına işlem yapılması gerektiğine, komisyoncuların da ticari temsilci sayılmayacaklarına, yine sanığın simsarlık işi dolayısı ile sözleşme kurulmasına aracılık ettiğine dair savunmalarına da itibar edilemeyeceğine, simsarın, iş sahibini temsil yetkisinin bulunmadığına, izin alınmaksızın ödemelere aracılık yapılmasının da yasaklandığına ve suç sayıldığına, sanığın, şirketi aracılığı ile alıcı ve satıcı arasında konumlanarak, mal alıcısı ve satıcısı arasında para transferine aracılık ederek ödeme hizmeti sunduğuna, ödemelere aracılık edilmesi hususunda sadece ödeme hizmeti sağlayıcılarının yetkili olduğuna, sanığın müsnet suçtan cezalandırılması talebine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

İkamet amaçlı olmayan binaların inşaatı faaliyeti ile iştigal ettiği anlaşılan sanığın yetkilisi olduğu şirketin banka hesaplarında yer alan hareketler uyarınca başlatılan soruşturma neticesinde, sanığın, 6493 sayılı Kanun'un "İzinsiz faaliyette bulunmak" başlıklı 28/1. maddesinde tanımlanan anılan Kanun'a göre alınması gereken izinleri almaksızın ödeme kuruluşu gibi faaliyet gösterme

suçunu işlediği iddiası uyarınca açılan dava kapsamında İlk Derece Mahkemesince verilen mahkûmiyet kararı kaldırılarak, kendi yasaları gereğince doğrudan yurt dışına para transferi yapılamayan ülkelere yapılan ihracat bedelinin banka dışı yollardan tahsiline dair Merkez Bankasının iznine dayanarak, firmaların bu ülkelere yaptığı ihracat bedellerinin değişik yöntemlerle tahsil edilerek ihracatçıya ulaştırılması eyleminin 6493 sayılı Kanun kapsamında ödeme hizmeti olarak sayılamayacağı, dolaylı olarak ithalatçı firmadan tahsil edilen paranın ihracatçı firmaya ödenmesi işlemi olduğu ve eyleminin aynı Kanun'un 12/2-b maddesinde tanımlanan " b) Ödeme işleminin, gönderen ya da alıcı namına mal veya hizmet pazarlığına ya da alım satımına yetkili olan ticari temsilci aracılığıyla yapılması..." yönündeki istisna kapsamında kaldığı gerekçesi ile sanığın müsnet suçtan beraatine karar verilmiş ise de; ihracat bedellerinin ülkeye getirilmesine dair yasal düzenlemelere 1567 sayılı Kanun, Türk Parası Kıymetini Koruma Hakkında 32 Sayılı Karar, anılan Karara İlişkin Tebliğ (İhracat Bedelleri Hakkında) (Tebliğ no: 2018-32/48) ve İhracat Genelgesinde açıkça ve ayrıntılı olarak düzenlemelere yer verilmiş olmakla birlikte, sanığın eylemlerinin

bu kapsamda değerlendirilme imkânının bulunmadığı gibi sanığın, getirilen paraların ihracat bedeli olduğuna yönelik bir savunmasının da bulunmadığı, 09.11.2022 tarihli Vergi Tekniği Raporunda ayrıntıları açıklanan işlemler bakımından sanık savunmalarında, yurt dışından mal almak isteyen firmalara komisyon karşılığı aracılık edildiği, paranın emaneten kendisinde kaldığı, alış veriş sonrasında parayı çekip kendilerine verdiğine yönelik anlatımlara yer verilmiş olup savunmalarında yer alan hususlar bakımından somut delil sunulmadığı, sanığın savunmalarının suçtan kurtulmaya yönelik soyut beyan olarak değerlendirilmesi gerektiği anlaşılmakla, ticaret sicilinde belirlenen faaliyet alanı dışında olan ve herhangi bir ticari ilişkiye konu olmadığı anlaşılan paraların transferlerine aracılık etme eylemlerinin, 6493 sayılı Kanun'un 28/1. maddesinde tanımlanan izinsiz olarak ödeme kuruluşu gibi faaliyette bulunma suçunu oluşturduğunun anlaşılması karşısında, müsnet suçtan mahkûmiyetine karar verilmesi gerektiği gözetilmeden, hatalı kabul ve değerlendirme ile sanık hakkında beraat kararı verilmesi,

Kabule göre ise;

Suç tarihinin 15.08.2019-07.02.2020 arası olmasına karşın, gerekçeli karar başlığında 01.01.2019-31.12.2020 olarak gösterilmesi, hukuka aykırı bulunmuştur.

III. KARAR

Gerekçe bölümünde açıklanan nedenle İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 32. Ceza Dairesinin kararının, 5271 sayılı Kanun'un 302/2. maddesi uyarınca Tebliğname'ye aykırı olarak oy birliğiyle BOZULMASINA,

Dava dosyasının, 5271 sayılı Kanun'un 304/2-b. maddesi uyarınca takdiren İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 32. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 16.06.2026 tarihinde karar verildi.